

- tytułem ewentualnym, uchylenie grzywien nałożonych na stronę skarżącą na podstawie tej decyzji;
- dalszym tytułem ewentualnym, znaczne obniżenie kwoty grzywiny nałożonej na skarżących na podstawie tej decyzji;
- w każdym razie, obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania poniesionymi przez skarżących oraz
- podjęcie wszelkich innych środków, jakie Sąd uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że pozwana błędnie uznała, iż Lundbeck i pozostałe przedsiębiorstwa uczestniczące w porozumieniach były rzeczywistymi lub ewentualnymi konkurentami na podstawie art. 101 ust. 1 TFUE.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że pozwana błędnie oceniła znaczenie dla sprawy w świetle art. 101 ust. 1 TFUE transferów środków pieniężnych w kontekście ugód patentowych.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że ustalenia dokonane przez pozwaną, iż ugody patentowe ograniczały konkurencję ze względu na cel na podstawie art. 101 ust. 1, opierają się na błędnym zastosowaniu ustalonych zasad dotyczących ograniczeń ze względu na cel.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że decyzja wydana przez pozwaną jest błędna i zawiera braki w uzasadnieniu, z uwagi na to, że Komisja odrzuciła „kryterium zakresu patentu” jako normę właściwą dla oceny w świetle prawa konkurencji ugód patentowych na podstawie art. 101 ust. 1 TFUE.
- 5) Zarzut piąty dotyczący tego, że decyzja wydana przez pozwaną wypacza działania Lundbecka i nie wyjaśnia, dlaczego jednostronne działania są istotne dla stwierdzenia naruszenia art. 101 ust. 1 TFUE.
- 6) Zarzut szósty dotyczący nieuwzględnienia przez pozwaną wszystkich okoliczności związanych z porozumieniami i wyciągnięcia błędnego wniosku, że ich zamierzony zakres wykraczał poza zakres praw patentowych Lundbecka.
- 7) Zarzut siódmy dotyczący nieprzeprowadzenia przez pozwaną właściwej analizy korzyści wynikających z porozumień na podstawie art. 101 ust. 3 TFUE.
- 8) Zarzut ósmy dotyczący okoliczności, że decyzja została wydana przez pozwaną z naruszeniem prawa do obrony

Lundbecka, ponieważ w decyzji zmieniono elementy składowe zarzucanego naruszenia pomiędzy momentem sporządzenia pisma w sprawie przedstawienia zarzutów a momentem wydania decyzji, bez umożliwienia Lundbeckowi bycia wysłuchanym.

- 9) Zarzut dziewiąty, podniesiony posiłkowo, dotyczący okoliczności, że pozwana niesłusznie nałożyła grzywnę na Lundbecka, pomimo że kwestie faktyczne i prawne podniesione w tej sprawie są nowe, naruszając również tym samym zasadę pewności prawa.
- 10) Zarzut dziesiąty, podniesiony w dalszej kolejności posiłkowo, dotyczący błędnego obliczenia przez pozwaną kwot grzywien nałożonych na Lundbecka.

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2013 r. — Schmidt Spiele przeciwko OHIM (Przedstawienie planszy do gry)

(Sprawa T-492/13)

(2013/C 325/77)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Schmidt Spiele GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Sommer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 lipca 2013 r. w sprawie R 1767/2012-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania;
- wyznaczenie terminu rozprawy.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający przedstawienie planszy do gry dla towarów i usług z klas 9, 16, 28 i 41 — zgłoszenie nr 10 592 103

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2013 r. — Schmidt Spiele przeciwko OHIM (Przedstawienie planszy do gry)

(Sprawa T-493/13)

(2013/C 325/78)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Schmidt Spiele GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Sommer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 lipca 2013 r. w sprawie R 1768/2012-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania;
- wyznaczenie terminu rozprawy.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający przedstawienie planszy do gry dla towarów i usług z klas 9, 16, 28 i 41 — zgłoszenie nr 10 592 095

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009

Odwołanie wniesione w dniu 19 września 2013 r. przez Luigi Marcuccia od postanowienia wydanego w dniu 12 lipca 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-32/12 Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa T-503/13 P)

(2013/C 325/79)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie w całości i bez żadnego wyjątku postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej z dnia 12 lipca 2013 r. w sprawie F-32/12 Marcuccio przeciwko Komisji;
- przekazanie sprawy do sądu, który orzekł w pierwszej instancji celem rozpoznania co do istoty.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem art. 14 regulaminu postępowania Sądu do spraw Służby Publicznej z uwagi na niespójną i tautologiczną, a także niewłaściwą, błędną, zwodniczą i nieracjonalną wykładnię i stosowanie tegoż art. 14, pociągające za sobą oczywiste naruszenie zasady naturalnego prawa do sądu wcześniej ustanowionej w prawie, przewidzianej między innymi w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 2) Zarzut drugi dotyczący całkowitego braku uzasadnienia z uwagi w szczególności na brak wskazówek, jego stanowczy, tautologiczny i arbitralny charakter, wypaczenie i deformację faktów, a także dotyczący błędu co do prawa ze względu w szczególności na oczywiste błędną ocenę faktów.